(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osastoa soveltamalla annetut säädökset)

NEUVOSTON PUITEPÄÄTÖS 2004/68/YOS, annettu 22 päivänä joulukuuta 2003, lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjumisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 29 artiklan, 31 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja 34 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([2]),

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvoston ja komission toimintasuunnitelmassa parhaista tavoista panna täytäntöön Amsterdamin sopimuksen määräykset vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen toteuttamisesta ([3]), Tampereen Eurooppa-neuvoston päätelmissä ja Euroopan parlamentin 11 päivänä huhtikuuta 2000 antamassa päätöslauselmassa todetaan lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian vastaisten lainsäädäntötoimien tarve tai vaaditaan niiden toteuttamista sekä sopimista yhteisistä määritelmistä, rangaistavaksi säätämisestä ja seuraamuksista.

(2) Ihmisillä käytävän kaupan ja lasten seksuaalisen hyväksikäytön torjunnasta 24 päivänä helmikuuta 1997 hyväksyttyä neuvoston yhteistä toimintaa 97/154/YOS ([4]) ja Internetissä välitettävän lapsipornografian vastaisista toimenpiteistä 28 päivänä toukokuuta 2000 tehtyä neuvoston päätöstä 2000/375/YOS ([5]) on täydennettävä lainsäädäntötoimilla, joilla puututaan jäsenvaltioiden oikeudellisten lähestymistapojen eroavuuksiin ja edistetään tehokkaan oikeudellisen ja lainvalvontayhteistyön kehittymistä lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjumiseksi.

(3) Euroopan parlamentti totesi 30 päivänä maaliskuuta 2000 antamassaan päätöslauselmassa, joka koskee komission tiedonantoa lapsiseksimatkailun torjuntatoimenpiteiden toteuttamisesta, että lapsiseksimatkailu on lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön ja lapsipornografiaan läheisesti liittyvä rikos, ja pyysi komissiota esittämään neuvostolle ehdotuksen puitepäätökseksi, jolla vahvistetaan näiden rikosten rikostunnusmerkistöjä koskevat vähimmäissäännöt.

(4) Lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ja lapsipornografia loukkaavat vakavalla tavalla ihmisoikeuksia ja lapsen perusoikeutta sopusointuiseen kasvuun ja kehitykseen.

(5) Lapsipornografia on lasten seksuaalisen hyväksikäytön erityisen vakava muoto, joka yleistyy ja leviää uusien teknologioiden ja Internetin välityksellä.

(6) Euroopan unionin on toimillaan täydennettävä kansainvälisten järjestöjen tällä alalla tekemää merkittävää työtä.

(7) Lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ja lapsipornografia ovat vakavia rikoksia, ja niihin puuttumiseksi on luotava kokonaisvaltainen lähestymistapa, jonka olennaisen osan muodostavat kaikille jäsenvaltioille yhteinen rikoslainsäädäntö tehokkaine, oikeasuhteisine ja varoittavine seuraamuksineen sekä mahdollisimman laaja oikeudellinen yhteistyö.

(8) Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti tässä puitepäätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi eurooppalaisella tasolla.

(9) On tarpeen määrätä kyseessä oleviin rikoksiin syyllistyneille riittävän ankarat seuraamukset, jotta lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ja lapsipornografia voidaan sisällyttää niiden välineiden soveltamisalaan, joita jo on hyväksytty järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi. Näitä ovat rahanpesua, rikoksentekovälineiden ja rikoksen tuottaman hyödyn tunnistamista, jäljittämistä, jäädyttämistä, takavarikkoa ja menetetyksi tuomitsemista koskeva 3 päivänä joulukuuta 1998 hyväksytty neuvoston yhteinen toiminta 98/699/YOS ([6]) sekä rikollisjärjestöön osallistumisen kriminalisointia koskeva Euroopan unionin jäsenvaltioissa 21 päivänä joulukuuta 1998 hyväksytty neuvoston yhteinen toiminta 98/733/YOS ([7]).

(10) Lasten seksuaalisen hyväksikäytön torjumisen erityispiirteiden vuoksi jäsenvaltioiden on säädettävä lainsäädännössään tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista seuraamuksista. Seuraamukset olisi lisäksi mukautettava oikeushenkilöiden harjoittaman toiminnan mukaisesti.

([1]) EYVL C 62 E, 27.2.2001, s. 327.
([2]) EYVL C 53 E, 28.2.2002, s. 108.
([3]) EYVL C 19, 23.1.1999, s. 1.
([4]) EYVL L 63, 4.3.1997, s. 2.
([5]) EYVL L 138, 9.6.2000, s. 1.
([6]) EYVL L 333, 9.12.1998, s. 1, yhteinen toiminta sellaisena kuin se on muutettuna puitepäätöksellä 2001/500/YOS (EYVL L 182, 5.7.2001, s. 1).
([7]) EYVL L 351, 29.12.1998, s. 1.

(11) Uhreina olevia lapsia olisi kuulusteltava heidän ikänsä ja kehitysvaiheensa mukaisesti tämän puitepäätöksen piiriin kuuluvien rikosten tutkintaa ja syytteeseenpanoa varten.

(12) Tällä puitepäätöksellä ei ole vaikutusta yhteisön toimivaltaan.

(13) Tämän puitepäätöksen tulisi edistää lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian ehkäisyä ja torjuntaa täydentämällä neuvoston jo vahvistamia välineitä, joita ovat muun muassa 28 päivänä marraskuuta 1998 hyväksytty yhteinen toiminta 96/700/YOS ihmisillä käytävän kaupan ja lasten seksuaalisen hyväksikäytön torjunnasta vastaavien henkilöiden kannustus- ja vaihtoohjelman perustamisesta ([1]), 16 päivänä joulukuuta 1996 hyväksytty yhteinen toiminta 96/748/YOS Europolin huumeyksikölle annetun toimeksiannon laajentamisesta ([2]), 29 päivänä kesäkuuta 1998 hyväksytty yhteinen toiminta 98/428/YOS Euroopan oikeudellisen verkoston perustamisesta ([3]), 22 päivänä huhtikuuta 1996 hyväksytty yhteinen toiminta 96/277/YOS Euroopan unionin jäsenvaltioiden välisen oikeudellisen yhteistyön edistämiseen tähtäävästä yhteystuomareiden vaihtojärjestelmästä ([4]) sekä 29 päivänä kesäkuuta 1998 hyväksytty yhteinen toiminta 98/427/YOS rikosasioissa annettavassa keskinäisessä oikeusavussa noudatettavista hyvistä toimintatavoista, ([5]) samoin kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston antamat säädökset, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 276/1999/EY, tehty 25 päivänä tammikuuta 1999, Internetin käyttöturvallisuuden parantamista koskevan yhteisön monivuotisen toimintasuunnitelman hyväksymisestä maailmanlaajuisten verkkojen laitonta ja haitallista sisältöä torjumalla ([6]) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 293/2000/EY, tehty 24 päivänä tammikuuta 2000, lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäiseviä torjuntatoimenpiteitä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta (DAPHNE-ohjelma) (vuosiksi 2000—2003) ([7]),

ON TEHNYT TÄMÄN PUITEPÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä puitepäätöksessä:

a) 'lapsella' tarkoitetaan alle 18-vuotiasta henkilöä;

b) 'lapsipornografialla' tarkoitetaan kuvallista pornografista aineistoa, joka kuvaa tai esittää

   i) seksuaaliseen tekoon osallisena olevaa tai osallistuvaa oikeaa lasta, sellainen aineisto mukaan lukien, jossa näytetään sukupuolisiveellisyyttä loukkaavalla tavalla lapsen sukupuolielimiä tai häpyaluetta, tai

   ii) oikeaa henkilöä, joka vaikuttaa I alakohdassa mainittuun tekoon osallisena olevalta tai osallistuvalta lapselta, tai

   iii) todellisuudenmukaisia kuvia I alakohdassa mainittuun tekoon osallisena olevasta tai siihen osallistuvasta lapsesta, jota ei ole olemassa;

c) 'atk-järjestelmällä' tarkoitetaan mitä tahansa yhtä tai useampaa laitetta tai toisiinsa liitettyjen tai toisiinsa yhteydessä olevien laitteiden ryhmää, joka ohjelman avulla suorittaa automaattista tietojenkäsittelyä;

d) 'oikeushenkilöllä' tarkoitetaan mitä tahansa yhteisöä, jolla on oikeushenkilön asema sovellettavan lain nojalla, lukuun ottamatta valtioita tai muita julkisia elimiä niiden käyttäessä julkiseen valtaan liittyviä oikeuksiaan sekä julkisoikeudellisia kansainvälisiä järjestöjä.

2 artikla

Lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyvät rikokset

Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että seuraavat tahalliset teot on säädetty rangaistaviksi:

a) lapsen pakottaminen harjoittamaan prostituutiota tai osallistumaan pornografiseen esitykseen, tai taloudellisen hyödyn saaminen tällaisesta teosta tai lapsen muu hyväksikäyttö näitä tarkoituksia varten;

b) lapsen houkutteleminen harjoittamaan prostituutiota tai osallistumaan pornografiseen esitykseen;

c) seksuaalisen toiminnan harjoittaminen lapsen kanssa

   i) pakottamalla, voimakeinoin tai uhkailua käyttäen, tai

   ii) antamalla lapselle rahaa tai muu korvaus tai hyvitys maksuna seksuaalisen palvelun saamiseksi tältä, tai

   iii) käyttämällä väärin tunnustettua luottamus- tai auktoriteettiasemaa tai vaikutusvaltaa lapseen.

3 artikla

Lapsipornografiaan liittyvät rikokset

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että seuraavat oikeudettomasti tehdyt tahalliset teot on säädetty rangaistaviksi, myös silloin kun ne on tehty atk-järjestelmää käyttäen:

a) lapsipornografian tuottaminen;

b) lapsipornografian jakelu, levittäminen tai välittäminen;

c) lapsipornografian tarjoaminen tai sen saatavilla pitäminen;

d) lapsipornografian hankkiminen tai hallussapito.

([1]) EYVL L 322, 12.12.1996, s. 7.
([2]) EYVL L 342, 31.12.1996, s. 4.
([3]) EYVL L 191, 7.7.1998, s. 4.
([4]) EYVL L 105, 27.4.1996, s. 1.
([5]) EYVL L 191, 7.7.1998, s. 1.
([6]) EYVL L 33, 6.2.1999, s. 1.
([7]) EYVL L 34, 9.2.2000, s. 1.

2. Jäsenvaltio voi vapauttaa rikosoikeudellisesta vastuusta:

a) 1 artiklan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuun lapsipornografiaan liittyvät teot, joissa lapselta vaikuttava oikea henkilö oli tosiasiassa tapahtumahetkellä 18 vuotta täyttänyt; tai

b) 1 artiklan b alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettuun lapsipornografiaan liittyvät teot, joissa on kyse tuotannosta ja hallussapidosta, seksuaalista itsemääräämisoikeutta koskevan suojaikärajan saavuttaneita lapsia esittäviä kuvia tuotetaan tai pidetään hallussa heidän suostumuksellaan ja kuvat ovat yksinomaan heidän omassa yksityiskäytössään. Vaikka suostumuksen olemassaolo on voitu todeta, sitä ei pidetä pätevänä, jos teon tekijä on suostumuksen saamiseksi käyttänyt väärin esimerkiksi korkeampaa ikäänsä, kypsyyttään, asemaansa, yhteiskunnallista asemaansa, kokemustaan tai uhrin riippuvuutta hänestä.

c) 1 artiklan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettuun lapsipornografiaan liittyvät teot, joissa voidaan osoittaa, että tuottaja on tuottanut ja pitänyt hallussaan pornografista aineistoa yksinomaan omaa yksityiskäyttöään varten, mikäli 1 artiklan b kohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettua pornografista aineistoa ei ole käytetty tällaisen aineiston tuottamiseen ja jos tekoon ei sisälly vaaraa aineiston levittämisestä.

4 artikla

Yllytys, avunanto ja yritys

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 2 ja 3 artiklassa tarkoitettuun rikokseen yllytys tai avunanto siihen on säädetty rangaistaviksi teoiksi.

2. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 2 artiklassa ja 3 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tekojen yritys on säädetty rangaistavaksi teoksi.

5 artikla

Rangaistukset ja raskauttavat asianhaarat

1. Jollei 4 kohdasta muuta johdu, kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 2, 3 ja 4 artiklassa tarkoitetuista rikoksista voidaan määrätä vankeusrangaistus, jonka enimmäispituus on ainakin 1—3 vuotta.

2. Jollei 4 kohdasta muuta johdu, kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että seuraavista rikoksista voidaan määrätä vankeusrangaistus, jonka enimmäispituus on ainakin 5—10 vuotta:

a) 2 artiklan a alakohdassa tarkoitetut rikokset, joihin kuuluvat ”lapsen pakottaminen harjoittamaan prostituutiota tai osallistumaan pornografiseen esitykseen”, sekä 2 artiklan c alakohdan i alakohdassa tarkoitetut rikokset;

b) 2 artiklan a alakohdassa tarkoitetut rikokset, joihin kuuluvat ”taloudellisen hyödyn saaminen tällaisesta teosta tai lapsen muu hyväksikäyttö näitä tarkoituksia varten”, sekä 2 artiklan b kohdassa tarkoitetut rikokset, molemmissa tapauksissa siltä osin kuin niissä on kysymys prostituutiosta, jos rikokseen voi liittyä vähintään yksi seuraavista seikoista:

— uhri on lapsi, joka ei ole saavuttanut kansallisen lain mukaista seksuaalista itsemääräämisoikeutta koskevaa suojaikärajaa,

— rikoksentekijä on tahallisesti tai piittaamattomuudesta vaarantanut lapsen hengen,

— rikoksen teossa on käytetty törkeätä väkivaltaa tai rikoksesta on aiheutunut lapselle vakavaa vahinkoa,

— rikos on tehty osana yhteisessä toiminnassa 98/733/YOS tarkoitetun rikollisjärjestön toimintaa, riippumatta tässä mainitussa yhteisessä toiminnassa tarkoitetusta rangaistuksen tasosta.

c) 2 artiklan a kohdassa tarkoitetut rikokset, joihin kuuluvat ”taloudellisen hyödyn saaminen tällaisesta teosta tai lapsen muu hyväksikäyttö näitä tarkoituksia varten”, sekä 2 artiklan b alakohdassa tarkoitetut rikokset, molemmissa tapauksissa siltä osin kuin niissä on kysymys pornografisista esityksistä, sekä 2 artiklan c alakohdan ii ja iii alakohdassa, 3 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut rikokset, jos uhri on lapsi, joka ei ole saavuttanut kansallisen lain mukaista seksuaalista itsemääräämisoikeutta koskevaa suojaikärajaa ja jos rikokseen voi liittyä vähintään yksi tämän kohdan b alakohdan toisessa, kolmannessa ja neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettu seikka.

3. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että luonnollinen henkilö, joka on tuomittu jostakin 2, 3 tai 4 artiklassa tarkoitetusta rikoksesta, voidaan tarvittaessa väliaikaisesti tai pysyvästi estää harjoittamasta lastenvalvontaan liittyvää toimintaa.

4. Kukin jäsenvaltio voi säätää muista seuraamuksista, mukaan lukien muut kuin rikosoikeudelliset seuraamukset, tai toimenpiteistä 1 artiklan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettujen lapsipornografiaan liittyvien tekojen osalta.

6 artikla

Oikeushenkilöiden vastuu

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että oikeushenkilö voidaan saattaa vastuuseen 2, 3 ja 4 artiklassa tarkoitetusta rikoksesta, jonka on oikeushenkilön puolesta tai hyväksi tehnyt joko yksin tai oikeushenkilön toimielimen jäsenenä henkilö, jolla on oikeushenkilössä johtava asema seuraavilla perusteilla:

a) oikeus edustaa oikeushenkilöä; tai

b) valtuus tehdä päätöksiä oikeushenkilön puolesta; tai

c) valtuus harjoittaa valvontaa oikeushenkilössä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tapausten lisäksi kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että oikeushenkilö voidaan saattaa vastuuseen, jos 1 kohdassa tarkoitetun henkilön harjoittaman ohjauksen tai valvonnan puutteellisuus on tehnyt mahdolliseksi sen, että oikeushenkilön alaisena toimiva henkilö on voinut tehdä kyseisen oikeushenkilön puolesta tai hyväksi 2, 3 tai 4 artiklassa tarkoitetun rikoksen.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu oikeushenkilön vastuu ei estä rikosoikeudellisia menettelyjä sellaisia luonnollisia henkilöitä vastaan, jotka ovat tekijöinä, yllyttäjinä tai osallisina 2, 3 tai 4 artiklassa tarkoitetussa rikoksessa.

7 artikla

Oikeushenkilöihin kohdistuvat seuraamukset

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti vastuussa olevalle oikeushenkilölle voidaan määrätä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia, joihin kuuluu rikosoikeudellisia tai muita sakkoja ja joihin voi kuulua muita seuraamuksia, kuten:

a) oikeuden menettäminen julkisiin etuisuuksiin tai tukiin; tai

b) väliaikainen tai pysyvä kielto harjoittaa liiketoimintaa; tai

c) tuomioistuimen valvontaan asettaminen; tai

d) tuomioistuimen määräys lopettaa toiminta; tai

e) rikoksen suorittamiseen käytettyjen laitosten pysyvä tai väliaikainen sulkeminen.

2. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti vastuussa olevalle oikeushenkilölle voidaan määrätä tehokkaita, oikeasuhtaisia ja varoittavia seuraamuksia tai toimenpiteitä.

8 artikla

Lainkäyttövalta ja syytteeseenpano

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet ulottaakseen lainkäyttövaltansa 2, 3 tai 4 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin, jos:

a) rikos on kokonaan tai osittain tehty sen alueella; tai

b) rikoksen tekijä on kyseisen jäsenvaltion kansalainen; tai

c) rikos on tehty kyseisen jäsenvaltion alueelle sijoittautuneen oikeushenkilön puolesta tai hyväksi.

2. Jäsenvaltio voi päättää, ettei se sovella lainkäyttövaltaa koskevia 1 kohdan b ja c alakohdassa vahvistettuja sääntöjä tai että se soveltaa niitä vain erityisissä tapauksissa tai olosuhteissa, jos rikos on tehty sen alueen ulkopuolella.

3. Jäsenvaltion, joka ei lainsäädäntönsä mukaisesti luovuta omia kansalaisiaan, on toteutettava tarvittavat toimenpiteet ulottaakseen lainkäyttövaltansa oman maansa kansalaisiin, jotka ovat syyllistyneet 2, 3 tai 4 artiklassa tarkoitettuun rikokseen kyseisen jäsenvaltion ulkopuolella, ja nostaakseen tarvittaessa syytteet näissä tapauksissa.

4. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava neuvoston pääsihteeristölle ja komissiolle päätöksestään soveltaa 2 kohtaa sekä mainittava tarvittaessa ne erityiset tapaukset tai olosuhteet, joissa päätöstä sovelletaan.

5. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen lainkäyttövaltaan kuuluvat myös tapaukset, joissa 3 artiklassa ja, asianmukaisessa laajuudessa, 4 artiklassa tarkoitettu rikos on tehty sellaisen atk-järjestelmän avulla, johon on päästy kyseisen jäsenvaltion alueelta, riippumatta siitä, sijaitseeko atk-järjestelmä kyseisen valtion alueella vai ei.

6. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ainakin vakavimpien 2 artiklassa tarkoitettujen rikosten johdosta voidaan kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan nostaa syyte sen jälkeenkin, kun uhri on saavuttanut täysi-ikäisyyden.

9 artikla

Uhrien suojelu ja auttaminen

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tämän puitepäätöksen piiriin kuuluva tutkinta tai syytteeseenpano eivät edellytä rikoksen uhriksi joutuneen henkilön ilmoitusta tai nostamaa syytettä ainakaan tapauksissa, joita 8 artiklan 1 kohdan a alakohta koskee.

2. Edellä 2 artiklassa tarkoitettuja rikosten uhreja olisi pidettävä uhrin asemasta rikosoikeudenkäyntimenettelyissä 15 päivänä maaliskuuta 2001 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2001/220/YOS [1] 2 artiklan 2 kohdan, 8 artiklan 4 kohdan ja 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti erityisen haavoittuvaisina.

3. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava kaikki mahdolliset toimenpiteet asianmukaisen avun takaamiseksi uhrin perheelle. Kunkin jäsenvaltion on erityisesti, mikäli se on tarkoituksenmukaista ja mahdollista, sovellettava asianomaiseen perheeseen puitepäätöksen 2001/220 4 artiklaa.

10 artikla

Alueellinen soveltamisala

Tätä puitepäätöstä sovelletaan Gibraltariin.

[1] EYVL L 82, 22.3.2001, s. 1.

11 artikla

Yhteisen toiminnan 97/154/YOS kumoaminen

Tällä puitepäätöksellä kumotaan yhteinen toiminta 97/154/YOS.

12 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tämän puitepäätöksen noudattamiseksi viimeistään 20 päivänä tammikuuta 2006.

2. Jäsenvaltioiden on 20 päivään tammikuuta 2006 mennessä toimitettava neuvoston pääsihteeristölle ja komissiolle kirjallisina säännökset, jotka ne ovat antaneet tämän puitepäätöksen mukaisten velvoitteidensa saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä. Neuvosto arvioi 20 päivään tammikuuta 2008 mennessä näihin tietoihin perustuvan kertomuksen ja komission kirjallisen kertomuksen perusteella, ovatko jäsenvaltiot toteuttaneet tarvittavat toimenpiteet tämän puitepäätöksen noudattamiseksi.

13 artikla

Voimaantulo

Tämä puitepäätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. MATTEOLI